

kommer med dette her. Hvis der er noget, der ligger i begrebet hattedamer, så er det jo netop det her med, at velmenende borgere, der ikke har for fem flade øre føling med, hvad der rører sig ude blandt befolkningen, kommer og siger: I trænger da vist til et talerør, kære venner. Det skal vi nu komme her fra regering og Folketing og lave for jer, så håber vi sandelig, I bliver glade for den måde, vi gør det på.

Hvis man virkelig mente det, gav man de mennesker den mulighed, og så stillede man administrativ hjælp og penge til rådighed, sådan at de kan gøre det. Men her bliver det altså blandet sammen, og når det passer ministeren at fremhæve den ene funktion, så sker det, og når det passer ministeren at fremhæve den anden funktion, så sker det.

Til sidst vil jeg også gerne beklage, at man har valgt at gribe det her an på en måde, som jeg oplever som et brud på mange års forsøg på samarbejde og konsensus på det sociale område. Det har været grebet an på den måde, at de socialpolitiske ordførere ikke har været indkaldt, ikke har været hørt, ikke er blevet spurgt. Vi har fået at vide sådan lige i forbifarten, at hvis vi har et navn, er vi da velkomne til at komme med det. Men det er jo ikke det, det handler om. Det handler om at sige: Hvad ligger der i, at det er uafhængigt, hvad er det for et kommissorium, hvordan skal det her gribes an?

Kl. 19.20

Vi har så sent som i forbindelse med satspuljeforhandlingerne tilbudt ministeren et forlig, sagt, at vi meget gerne vil være med til at lave det her, men det skal åbenbart partout køres igennem alene af regeringen og regeringens støttepartier. Det synes jeg varsler meget ilde for, hvordan det her samarbejde i øvrigt skal fungere.

Så jeg må beklage meget dybt og ser det her som et symbol: at man for at hygge sine egne politiske kartofler altså nedlægger noget meget velfungerende, som alle, inklusive dem, der vil nedlægge det, er enige i fungerer godt.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu har vi haft debatten om Rådet for socialt udsatte så mange gange, at det egentlig ikke er det, der kalder mig herop, for den diskussion kan vi have mange gange, og vi kan have den igen og igen, men jeg ved ikke, hvor frugtbart det efterhånden er at blive ved med at tage den debat.

Men det, der kalder mig herop, er fru Karen Jespersens påstande om, at der er fjernet stillin-

ger i departementet. Nu bliver jeg nødt til at spørge, hvor fru Karen Jespersen har de oplysninger fra, for det er simpelt hen ikke korrekt. Der er ikke blevet fjernet en eneste stilling i Socialministeriet i selve departementet.

Enten taler fru Karen Jespersen mod bedre vidende, og det håber jeg ikke, og hvis ikke vil jeg gerne sikre mig, at den oplysning nu er taget til efterretning, for nu har jeg hørt det flere gange, og jeg har imødegået det, når jeg har hørt det i medierne, og det er ikke korrekt.

Den i øvrigt meget uforsonlige tone kan jeg ikke gøre noget ved, selv om jeg dog synes, at en opposition må respektere, at der er kommet en ny regering, der gerne vil gøre tingene på sin måde og har nogle visioner om, hvordan man vil sikre det her område.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Så vidt jeg har forstået, er det sådan, at alle ministerier skal gennemføre nogle besparelser, og det betyder, at der forsvinder et antal stillinger. Det er rigtigt, at hvordan man så gør det i det enkelte ministerium, er jeg ikke klar over. Jeg er heller ikke klar over, hvordan det præcis foregår i Socialministeriet.

Men det er da mit klare indtryk, at antallet af stillinger bliver begrænset i ministeriet, og det er da klart, at når man så får et sekretariat, der ligger i ministeriet, betyder det forslag, som Finansudvalget har behandlet, så vidt jeg kan læse, at der forsvinder et antal stillinger fra departementet. Lige hvor de vil forsvinde fra, er jeg ganske rigtigt ikke klar over.

Men jeg må konstatere, at der forsvinder nogle stillinger, og at regeringens forslag til Finansudvalget betyder, at der bliver flyttet et antal stillinger ind i departementet.

Det kan altså ikke nytte noget, at man, fordi vi alle sammen snakker om, at vi gerne vil gøre det godt for de dårligt stillede grupper, så ikke kan tage en reel debat, når der faktisk er en reel uenighed. Derfor kan vi godt samarbejde på andre områder, heldigvis. Og det er da heldigvis også lykkedes. Det ser ud til, at det kan fungere, men derfor synes jeg stadig væk, at det her er et problem.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Den kontante tone i debatten skyldes for mit vedkommende en fantastisk indignation, som næsten vokser daglig i øjeblikket, over en rege-